

اخبار و گزارش های کارگری 5 شهریورماه 1405

- دومین روز اعتصاب کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان در اعتراض به عدم پرداخت بموقع مطالبات

- مال باختگان «FNDK» شهرستان تالش با تجمع خشمشان را بنمایش گذاشتند

- محکومیت به اعدام لیلا ابوالحسنی از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404

- هیچ کودکی نباید قربانی کاهش قدرت خرید خانواده، افزایش قیمت غذا، دشواری دسترسی به دارو یا ناتوانی خانواده در پرداخت هزینه درمان شود

- نامه‌ی سرگشاده‌ی جمعی از نویسندگان و دگراندیشان جهان در همبستگی با زندانیان سیاسی ایران

- یازدهمین روز اعتصاب چند صد کارگر شرکت بین‌المللی حمل و نقل و لجستیکی DHL فیلیپین برای حفظ شغل در برابر تعطیلی انبار

- تظاهرات هزاران نفر در اندونزی علیه فساد و سیاست‌های دولت؛ یورش پلیس به تجمع‌کنندگان مقابل پارلمان

- جان باختن یک کارگر کارخانه فولاد بوتیای کرمان بر اثر سقوط از ارتفاع

- جان باختن یک کارگر مفتی جوان در لاهیجان بر اثر ریزش دیواره چاه

*دومین روز اعتصاب کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان در اعتراض به عدم پرداخت بموقع مطالبات

روز چهارشنبه 4 شهریور برای دومین روز متوالی، کارگران کارخانه لوله سازی خوزستان واقع در ناحیه صنعتی کارون شهر اهواز به اعتصابشان در اعتراض به عدم پرداخت بموقع مطالبات، ادامه دادند.

به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران، با وجود تلاش مدیران برای پایان دادن به اعتراض و تهدید کارگران به تعطیلی کارخانه، کارگران محل کار را ترک نکردند و شیفت A نیز به طور کامل در اعتصاب باقی ماند.

بر اساس آخرین گزارش‌ها، اعتصاب دیروز (چهارشنبه 4 شهریور) نیز ادامه داشته و کارگران از شروع کار خودداری کرده‌اند.

این در حالی است که فشار بر کارگران همچنان ادامه دارد و مدیران و مسئولان به جای پاسخگویی و پرداخت مطالبات انباشته شده، اقدامی برای حل مشکلات انجام نداده‌اند.

از مهم‌ترین مطالبات کارگران، پرداخت معوقات مربوط به APM یا بهبود سلامت خطوط تولید و کاهش هزینه های تعمیرات است که نزدیک به دو سال به تعویق افتاده؛ همچنین حق بیمه کارگران طی حدود یک سال و نیم گذشته به صورت ناقص پرداخت شده و وضعیت بیمه‌ای آنان با مشکل روبرو است.

موضوع دیگر، کیفیت و هزینه غذاست. غذای گرم در اختیار کارگران قرار نمی‌گیرد و به جای آن روزانه تنها 20 هزار تومان کمک‌هزینه غذا پرداخت می‌شود؛ مبلغی که با توجه به هزینه‌های جاری زندگی، حتی پاسخگوی ابتدایی‌ترین نیازهای غذایی کارگران نیست.

***مال باختگان «FNDK» شهرستان تالش با تجمع خشمشان را بنمایش گذاشتند**

فیلم و گزارش های منتشره در شبکه های اجتماعی و رسانه از بنمایش گذاشتن خشم مال باختگان «FNDK» شهرستان تالش، استان گیلان با تجمع و حمله به اماکن متعلق به این مجموعه خبر می دهند.

برپایه این گزارش ها، پس از برگزاری رویداد هفته گذشته «اف ان دی کا» و اعلام مطالب قابل توجهی به عنوان جوایز، قرار بود مطالب مربوط به برندگان در روزهای دوشنبه و سه شنبه هفته جاری از طریق برداشت ها به حساب کاربران واریز شود.

اما این پرداخت ها انجام نشد و مطالب اعلام شده تاکنون به حساب بسیاری از کاربران واریز نشده است. ادامه این وضعیت موجب افزایش نارضایتی و ناامیدی در میان کاربران شده و گزارش ها از شکل گیری برخی تنش ها و اتفاقات در این زمینه حکایت دارد.

در یکی از این موارد، امروز تعدادی از این مال باختگان خشمگین که در ارتباط با یکی از افراد زیرمجموعه های گسترده در این مجموعه بودند، در محل کار وی تجمع کردند که این تجمع به تنش و درگیری کشیده شد.

***محکومیت به اعدام لیلا ابوالحسنی از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404**

لیلا ابوالحسنی 43 ساله از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404 در شاهین شهر مادر دو دختر نوجوان را به اعدام محکوم کردند. این مادر دو دختر نوجوان روز 18 دی سال گذشته بازداشت و تاکنون در زندان دولت آباد اصفهان در حبس می باشد.

***هیچ کودکی نباید قربانی کاهش قدرت خرید خانواده، افزایش قیمت غذا، دشواری دسترسی به دارو یا ناتوانی خانواده در پرداخت هزینه درمان شود**

نامه سرگشاده یک متخصص کودکان درباره امنیت غذایی و سلامت کودکان ایران در سال 2026

امروز در سال 2026، دیگر نمی‌توان مسئله تغذیه کودک را فقط با مفهوم سنتی «گرسنگی» توضیح داد. سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد، سازمان جهانی بهداشت، یونسف، برنامه جهانی غذا و صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی در گزارش مشترک وضعیت امنیت غذایی و تغذیه جهان در سال 2026 تأکید کرده‌اند که یکی از مسائل اصلی جهان، افزایش هزینه رژیم غذایی سالم و خارج شدن

غذای سالم از استطاعت اقتصادی بخش بزرگی از مردم است. بر اساس این گزارش، حدود 2/7 میلیارد نفر در جهان هنوز توان مالی تهیه یک رژیم غذایی سالم را ندارند و حدود 645 میلیون نفر در سال 2025 با گرسنگی مواجه بوده‌اند. گزارش 2026 صراحتاً بر سیاست‌هایی تأکید می‌کند که هزینه غذای مغذی را کاهش داده و دسترسی عادلانه به آن را افزایش دهند.

این نکته برای ما در ایران بسیار مهم است. فقر غذایی الزاماً به این معنا نیست که کودک هیچ غذایی نمی‌خورد. گاهی کودک غذا می‌خورد، اما غذای او دیگر متنوع، مغذی و متناسب با نیازهای رشد نیست. وقتی قدرت خرید خانواده کاهش پیدا می‌کند، نخستین چیزهایی که از سفره حذف می‌شوند اغلب همان مواد غذایی‌ای هستند که برای رشد کودک اهمیت بیشتری دارند: گوشت، ماهی، لبنیات، تخم‌مرغ، میوه، سبزیجات متنوع و سایر منابع پروتئین و ریزمغذی‌ها. در چنین شرایطی ممکن است کودک از نظر دریافت کالری ظاهراً گرسنه نباشد، اما از نظر کیفیت رژیم غذایی در وضعیت نامناسبی قرار بگیرد.

لینک متن کامل نامه:

<https://www.pezeshkanoghanoon.ir/050605172044101/%D9%86%D8%A7%D9%85%D9%87-%D8%B3%D8%B1%DA%AF%D8%B4%D8%A7%D8%AF%D9%87-%DB%8C%DA%A9-%D9%85%D8%AA%D8%AE%D8%B5%D8%B5-%DA%A9%D9%88%D8%AF%DA%A9%D8%A7%D9%86-%D8%AF%D8%B1%D8%A8%D8%A7%D8%B1%D9%87-%D8%A7%D9%85%D9%86%DB%8C%D8%AA-%D8%BA%D8%B0%D8%A7%DB%8C%DB%8C-%D9%88-%D8%B3%D9%84%D8%A7%D9%85%D8%AA-%DA%A9%D9%88%D8%AF%DA%A9%D8%A7%D9%86-%D8%A7%DB%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86-%D8%AF%D8%B1-%D8%B3%D8%A7%D9%84-%DB%B2%DB%B0%DB%B2%DB%B6>

***نامه‌ی سرگشاده‌ی جمعی از نویسندگان و دگراندیشان جهان در همبستگی با زندانیان سیاسی ایران**

کانون نویسندگان ایران: جمعی از نویسندگان و دگراندیشان جهانی، از جمله آنژلا دیویس و مودیا ابوجمال، نامه‌ای سرگشاده با عنوان «به زندانیان سیاسی ایران، گرفتار بین دو تیغ‌هی قیچی» منتشر کردند تا با زندانیان سیاسی ایران همبستگی خود را اعلام کنند. این نامه به سرکوب دوگانه اشاره می‌کند: از یک‌سو اعمال جمهوری اسلامی شامل شکنجه، اعدام‌های نمایشی و جرم‌انگاری اقوام اقلیت، و از سوی دیگر تهاجمات نظامی و تحریم‌های ایالات متحده و اسرائیل که این افراد را به عنوان «تلفات جانبی» در نظر می‌گیرند. امضاکنندگان ضمن محکوم‌کردن این «منطق سلطه»، از مقامات ایرانی خواسته‌اند از اعدام و زندانی‌کردن دست بردارند و از ایالات متحده و اسرائیل خواسته‌اند جنگ و تحریم‌های خود را متوقف کنند.

این نامه با عنوان «به زندانیان سیاسی ایران، گرفتار بین دو تیغهی قیچی» منتشر شده و در بخش‌هایی از آن چنین آمده است:

«آنچه شما در زندان‌های ایران با آن مواجه‌اید قلب ما را به درد می‌آورد: شکنجه، اهمال سازمان‌یافته، سکوت تحمیلی و واقعیت هولناک محاکم نمایشی و اعدام‌ها. به عنوان زندانیان سیاسی سابق و کنونی، فعالان و پژوهشگران متعهد به پروژه‌ی جهانی برچیدن نابرابری، ضد اقتدارگرایی و ضد امپریالیسم به شما از پس فواصل جغرافیایی و سکوت سانسور و قطع اینترنت می‌نگریم. و اکنون که شما در تقاطع دو نیروی سرکوب قرار دارید، با شما اعلام همبستگی می‌کنیم. از یک سو با جمهوری اسلامی مواجه‌اید که از ابتدای تأسیس خود، کنترل اجتماعی و سیاسی مطلق را بر اساس یک نظام‌فکری انحصارگرا تحمیل کرده است. حکومتی که ادعا می‌کند با قدرت‌های امپریالیستی مقابله می‌کند در حالی که از منطق سلطه و سیستم‌های حبس، شکنجه و اعدام استفاده می‌کند. از سوی دیگر، با تهاجم و خشونت نیروهای امپریالیستی و صهیونیستی که جمهوری اسلامی مدعی است علیه آن‌ها ایستاده است، مواجه‌اید. ایالات متحده و اسرائیل جنگ‌های وحشیانه‌ای را آغاز می‌کنند، زیرساخت‌های غیرنظامی را نابود می‌کنند، دختران بی‌گناه مدرسه را می‌کشند و شما را در تلاش برای تسلط منطقه‌ای، تلفات جانبی در نظر می‌گیرند».

نویسندگان نامه ضمن تشبیه این «سرکوب دوگانه» به «دو تیغهی قیچی» با اشاره به «بازداشت‌های خودسرانه و موج هولناک اعدام‌های حکومتی»، «عمیق‌تر شدن جرم‌انگاری طبقه‌ی کارگر و بیکاران، هدف قرار دادن کردها، عرب‌ها و بلوچ‌ها و مقصر جلوه دادن مهاجران افغان» و تلاش‌های حکومت «برای در هم شکستن روح و اراده‌ی مردم» می‌افزایند: «این منطق دولت‌های زندانبیناد در سراسر جهان است: هرگاه در حل بحران‌هایی که خود برای مردم آفریده‌اند شکست می‌خورند، می‌کوشند تا مردم را مجرم جلوه دهند یا ناپدید کنند. همین منطق سلطه را هنگامی که اسرائیل از «بازداشت موقت» برای نگهداری چندین‌ساله‌ی زندانیان سیاسی فلسطینی بدون تفهیم اتهام استفاده می‌کند، می‌بینیم... آن را در بازداشتگاه‌ها و زندان‌های اداره‌ی مهاجرت و گمرک ایالات متحده (ICE) می‌بینیم؛ جایی که دولت ایالات متحده مردم ما را در پی هدف سیاسی نژادپرستانه زندانی می‌کند یا کنشگران سیاسی ما را به دلیل جسارت در سخن گفتن علیه نسل‌کشی اسرائیلی حمایت‌شده از سوی ایالات متحده بازداشت می‌کند».

نویسندگان با اعلام اینکه «مبارزه‌ی شما، به همان اندازه جهانی است که آرزوی جمعی ما برای آزادی و کرامت انسانی» نامه را چنین به پایان رسانده‌اند: «مقامات ایرانی باید اکنون از اعمال غیرانسانی خود در زمینه اعدام و زندانی کردن دست بردارند. و ایالات متحده و اسرائیل باید جنگ‌های وحشیانه و تحریم‌های بی‌رحمانه‌ای را که به‌طور آگاهانه جوامع ما را ویران می‌کند، پایان دهند».

آنجلا دیویس، آلبرتو توسکانو، برناردین دورن، بیل ایرز، شری ال. موراگا، دن برگر، حسام الحلاوی، جایروس بانجی، جیسون استنلی، جودیت باتلر، کیانگا-یاماتا تیلور، میشل لووی، مایکل منسفیلد، مومیا ابوجمال، نادیا ابو الحاج، نسرین الامین، رشید خالدی، ریکاردو خیمنز، رابین دی. جی. کلی، روها بنجامین، روث ویلسون گیلر، سنان آنتون، والدن اف. بلو و یاسین الحاج صالح امضاکنندگان این نامه هستند.

روز پنجشنبه 27 اوت برای یازدهمین روز متوالی، بیش از 430 کارگر شرکت بین‌المللی حمل‌ونقل و لجستیکی DHL Supply Chain در انبار این شرکت در شهر مونتینلوپا در مترو مانیل، به اعتصاب نامحدود خود ادامه دادند. اعتصاب از 17 اوت، پس از اعلام تصمیم شرکت برای تعطیلی این انبار در روزهای 30 و 31 اوت، آغاز شد. کارگران با برپایی تجمع اعتراضی مقابل محل کار، خواهان حفظ مشاغل خود و ادامه مذاکرات با مدیریت هستند.

اعتراض کارگران تنها به خطر از دست دادن شغل محدود نیست. اتحادیه خواهان بهبود دستمزدها، استخدام مستقیم و رسمی، افزایش مزایا، به رسمیت شناخته شدن اتحادیه و پایان دادن به لایه‌های مختلف پیمانکاری و کار موقت است. مذاکرات میان اتحادیه و مدیریت تاکنون به نتیجه نرسیده و کارگران مدیریت را به مذاکره نکردن با حسن نیت متهم کرده‌اند؛ شرکت هنوز پاسخ مستقلی به این اتهامات ارائه نکرده است.

یکی از نکات مهم این پرونده، زمان‌بندی تعطیلی انبار است. کارگران پس از طی روند قانونی لازم برای اعتصاب، تنها حدود دو هفته فرصت دارند تا پیش از موعد اعلام‌شده تعطیلی، بر حفظ مشاغل خود فشار وارد کنند. هم‌زمان، اعتراض‌های حمایتی از کارگران DHL در چند مرکز لجستیکی دیگر فلیپین نیز برگزار شده است.

از سوی دیگر، این اعتصاب در شرایطی انجام می‌شود که قوانین کار فیلیپین امکان مداخله دولت در برخی اختلافات کارگری را فراهم می‌کند و در صورت اعمال صلاحیت قانونی دولت، ادامه اعتصاب می‌تواند با دستور بازگشت به کار روبه‌رو شود.

این اقدام اعتراضی نمونه روشنی از پیوند میان تعطیلی محل کار، ناامنی شغلی، پیمانکاری و مبارزه برای تشکیل‌یابی است؛ یعنی کارگران نه فقط برای افزایش دستمزد، بلکه برای جلوگیری از حذف شغل و حفظ قدرت چانه‌زنی جمعی خود مبارزه می‌کنند.

***تظاهرات هزاران نفر در اندونزی علیه فساد و سیاست‌های دولت؛ یورش پلیس به تجمع‌کنندگان مقابل پارلمان**

روز پنجشنبه 27 اوت، هزاران نفر مقابل ساختمان پارلمان اندونزی در جاکارتا تجمع کردند و خواستار تشدید مبارزه با فساد، تصویب قانون مصادره اموال ناشی از فساد و انجام اصلاحات سیاسی و اجتماعی شدند. این تظاهرات در حالی برگزار شد که یک سال از اعتراضات گسترده سال گذشته در اندونزی می‌گذرد.

در میان معترضان، دانشجویان و گروه‌هایی از فعالان اجتماعی حضور داشتند. دانشجویان در جاکارتا همچنین نسبت به برنامه غذای رایگان دولت، افزایش قیمت کالاهای اساسی و آنچه «نظامی‌شدن جامعه» می‌خوانند اعتراض کردند و خواستار توقف گسترش نقش نیروهای نظامی در امور غیرنظامی شدند.

یکی از محورهای مهم اعتراض، مبارزه با فساد و تصویب قانون مصادره دارایی‌های حاصل از فساد بود. گروهی از معترضان از منطقه پاتی در جاوه مرکزی نیز برای مطالبه تصویب این قانون به

جاکارتا آمده بودند. آنها همچنین خواهان مجازات شدیدتر برای مقام‌های فاسد، از جمله مصادره اموال آنان، شدند.

دولت اندونزی برای مقابله با احتمال درگیری، 18500 نیروی امنیتی در جاکارتا مستقر کرد. پلیس پیش از آغاز تجمع نیز 65 نفر را بازداشت و سلاح و مواد قابل اشتعال را ضبط کرده بود.

با وجود اعلام قبلی برگزارکنندگان مبنی بر مسالمت‌آمیز بودن تجمع، در جریان اعتراض‌ها درگیری‌هایی میان پلیس و معترضان رخ داد. تصاویر رویترز از این تظاهرات 27 اوت حاکی از یورش پلیس به تجمع‌کنندگان مقابل پارلمان می باشد.

***جان باختن یک کارگرکارخانه فولاد بوتیای کرمان بر اثر سقوط از ارتفاع**

بنا به گزارش رسانه ای شده بتاريخ 5 شهریور، در خلال مرداد ماه یک کارگرکارخانه فولاد بوتیا بر اثر سقوط از ارتفاع جان خود را از دست داد.

***جان باختن یک کارگرمقتی جوان در لاهیجان بر اثر ریزش دیواره چاه**

روزچهارشنبه 4 شهریور، یک کارگر مقتی 30 ساله حین کار حفر چاه در روستای زمینان از توابع شهرستان لاهیجان، استان گیلان بر اثر ریزش دیواره چاه زیر تلی از آوارگرفتارشد و جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com